

Pedra del Diable

Vallromanes

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Galvany. Est del municipi
Emplaçament Des de Can Gurguí anant a buscar el Camí de Can Layret

Coordenades:

Latitud: 41.5337
Longitud: 2.29894
UTM Est (X): 441518
UTM Nord (Y): 4598243

Classificació

Número de fitxa 08296 - 27
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa J.Montlló/M.Bosch (ACTIUM SCP)
Data de registre de la fitxa: dt., 23/04/2002 - 02:00

Descripció

Llegenda que té com a protagonista una pedra granítica, de grans dimensions, i el dimoni.

El senyor Vicenç Corbera recorda com el seu pare (senyor Miquel Corbera Pont) explicava aquesta rondalla:

Una noia anava a buscar aigua a la font i sempre es trobava el dimoni reposant en una pedra del camí.

Aquest li preguntava qui era i on anava. Ella responia que era de Ca la Molinera i que anava a buscar aigua

a la font d'en Joaquim pels seus pares. El dimoni li proposava que a canvi de la seva ànima mai més hauria de trajinar amunt i avall per anar a buscar l'aigua. Quan va saber això una dona del poble va proposar a la noia escaldar un pollastre a les dotze de la nit, per treure-li la força. El dimoni no va tornar a aparèixer deixant una enorme pedra sense endur-se, ja que constantment traguina pedres amunt i avall. Alguns deien que aquella pedra feia el mateix tamany que el buit que hi havia en el Pont del Diable de Martorelles, abans de la restauració.

Observacions:

La pedra es troba al costat d'un camí o corriol de forma isolada, posada allí mecànicament quan arreglaven el camí. Per aquesta raó no té fitxa d'element immoble o natural i només hem fet fitxa de p. Immaterial.

Història

En Pau Ubach també parla d'aquesta pedra (1994, pàg.197) "...menhir conegut per la Pedra del Diable, que es trobava en el peu del camí que va de Vilassar per Pedrells a Can Gurguí, que ells havien vist dret: per indicacions seves, anàrem al lloc indicat i encara vàrem poder veure la pedra ajaguda ran del camí: era de granit i les seves mides aproximades feien dos metres trenta-cinc centrímetres de llargada per uns seixanta-sis centrímetres d'amplada, per cinquanta centrímetres de gruix (...) uns quants anys més cap aquí va ser trencada, sense cap mirament, quan eixamplaven el camí"

Hi ha paral·lels d'aquesta llegenda, geogràficament molt propers ,com el cas del Dolmen de la Roca d'en Toni a Vilassar de Dalt. La informació més antiga que trobem ens la proporciona J. AMADES (1936). La llegenda que explica en aquesta obra es refereix al Pont del Diable de Martorell i la pedra es troba prop de Palau-Solità. Especifica que una de molt semblant referida a aquest dolmen fou recollida del geògraf Enric Ribes, que li va explicar l'any 1935. El mateix Amades (1941) en un treball de síntesi torna a referir la mateixa llegenda aplicada al Dolmen de La Roca d'en Toni de Vilassar. Finalment Samsó (1968) aprofita la informació d'Amades en la seva obra, però sense citar la font.

Bibliografia

AMADES, Joan (1936) La terra. Tradicions i creences. Biblioteca de tradicions populars, vol. XXXVIII, pàgs. 63 i 64.

AMADES, Joan (1941) "Mitología megalítica" a Ampurias III, Barcelona,pàg. 114.

SAMSÓ, O (1968) Catalunya mediterrània. Ed. Tàber. Barcelona. Col·lecció"Terres i homes dels Països Catalans".Pàg. 152.

UBACH, Pau (1994) Memòriess etno-arqueològiques. 6.000 anys d'història en el Maresme. Vilassar de Dalt, 1934-1993. Col·lecció El Montalt, núm. 18. L'Aixernador. Argentona.

